

Balada dřevorubce - Ladislav Vodička

Moje práce to je kácet stromy
dělám to už hezkou řádku let
Tedy dělával jsem než mě zchromil
jeden kus co se mi nevyved'
Kácím stromy dobrých dvacet let
až ten jeden se mi nevyved'

Kousek náhody a kousek smůly
kmen jak padal přes nohy mě švih'
Vytáhli mě, svázali dva kůly
vynesli mě z lesa na větvích
Kousek smůly a ten kmen mě švih'
pak mě nesli a mě přešel smích

V nemocnici do sádry mě dali
nohy na kladku a závaží
osm neděl ležet - dodávali
osm neděl - to mě doráží
Postel, sádra bezmocný v tom žít
osm neděl to mě poráží

Ve dne rádio, jídlo, řečí, čtení
toto ještě jakžtakž utíká
ale v noci, nocím konce není
čas se zastavil a netiká
Noc je pustá, chladná, veliká
čas se zastavil a netiká

Za noci mi lesy šumí v hlavě
slyším ptáky, vítr profičí
teď se toulat v mechu nebo v trávě
sbírat houby cítit jehličí
To se člověku tak honí v hlavě
k ránu steskem divže nekřičí

Pořád musím vidět hroznou chvíli
jak to padá na mě čím dál víc
jak to roste, mohutní a sílí
na mě praskot, úder a jsem nic
A je ticho, ležím, nevím nic
krev a bolest pryští z nohavic

Jednou v tomhle černém nočním bdění
přetáhl jsem deku přes sebe
ze smutku a snad pro ulehčení
hrál jsem, hrál jsem na hřeben
Pod dekou a jenom pro sebe
hrál jsem, hrál jsem na hřeben

Nohy bolet sice nepřestaly
ale čas se přece roztikal
zase ucítil jsem, že mám svaly
jako kdybych sekeru si vzal
Čas, můj čas se znovu roztikal
po týdnu jsem znovu klidně spal

Tvoje práce to je kácet stromy
to mi dnes a denně hřeben hrál
Budeš zase v lese, nejsi chromý

budeš stejný jakýs' býval

To je moje práce kácet stromy
to jsem na hřebenu si denně hrál
to jsem na hřebenu si denně také hrál ...